

Een in dit verband vaak gehoord gezegde stelt, dat je je bewustzijn geheel leeg, geheel blank, moet maken.. Maar je kunt als mens nu wel proberen over alles de wijkwast te halen, zonder dat dit bepaald veel uithaalt, omdat je bezig blijft, met hetgeen je probeert te verdringen.

Om dit bezwaar te ondervangen geef ik u een zeer eenvoudige beginprocedure, die je in bijna alle gevallen, waarin met paranormale vermogens gewerkt wordt, kunt hanteren.

In de eerste plaats geldt dan: Ontspan je zo goed mogelijk. Wanneer je met problemen bezig bent: realiseer je, dat die niet zo heel erg belangrijk zijn of, besef ten minste, dat die op dit ogenblik voor jou niet van groot belang zijn.

Probeer ook met alle lichamelijk spanningen af te rekenen, tot je het gevoel krijgt, dat je heerlijk relaxed bent. Begin pas dan te denken aan de zaken, die voor jou, b.v. geestelijk, op dit ogenblik van belang zijn.

Heb je daarvan geen konkrete voorstelling, zo neem je daarvoor een symbool, waarmee je de gewenste toestand of werking voor jezelf weergeeft. Het is een zuiver persoonlijk symbool, dus desnoods stel je je een bol voor, een voetbal, een oostindische kers, een geranium, een roos, of wat u maar wilt.

Probeer in gedachten van dit symbool een beeld op te bouwen door je precies te realiseren, hoe een dergelijk voorwerp er uitziet. Veel mensen willen een dergelijke voorstelling met alle geweld voor zich visueel maken. Maar wanneer dit, zoals vaak voorkomt, niet gelukt, kun je volstaan met jezelf alles, wat je over het gekozen symbool weet, te vertellen, zo juist en uitvoerig mogelijk.

Nam u als symbool de oostindische kers, vraag u dan af, hoe de kelk van de bloem er precies uitziet, hoe de ranken gevormd zijn, welke kleur uw symbool heeft, hoe de meeldraden in de kelk liggen enz. Zeg nu niet, dat je met alle geweld die meeldraden juist dient te tellen, want dat is van minder belang en bovendien weet je dat meestal niet zo precies, zodat dit een probleem wordt, dat je denken verder gaat beheersen.

Probeer dus alle jou bekende facetten van het gekozen symbool zo op te sommen, dat je het gevoel hebt, dat dit nu toch werkelijk een oostindische kers, of een voetbal - of welke keuze u ook maakte - is.

Bij deze oefening neem je dus gewoon een symbool voor datgene, wat je nastreeft. Daarbij is het verder niet belangrijk, of het u gaat om het tot stand brengen van 'n telepathische contact, het uitzenden van b.v. genezende krachten naar een mens op aarde, of een ontvangen van leringen uit een hogere sfeer en het contact maken met wezens, die niet tot uw wereld behoren. Wel dient u voor elk ander doel ook een ander symbool te kiezen. Het is raadzaam dit zelfde symbool voor hetzelfde doel te blijven gebruiken.

Daar je ontspannen bent en alle invloeden en spanningen die normalerwijze toch in je blijven bestaan door het opbouwen van de voorstelling zult verdringen, ontstaat een vergrote ontvankelijkheid. Mede door deze verandering van je toestand wordt het eenvoudiger je te concentreren op alles, wat in je voorgenomen werken belangrijk is.

Wat, naar ik hoop, duidelijk en zonder dubbele betekenissen is uitgelegd. Indien iets nog onduidelijk blijft, kunt u dit zeggen.

Is men zover gekomen met ontspannen en concentratie, dan heb je ook dat punt bereikt, waarop in de mens het geheel van zijn wezen mee gaat spreken, daar de gemeenlijk bestaande overheersing door stoffelijke indrukken terzijde is gesteld.

Als mens behoort u, ongeacht uw preoccupatie met de materie tot vele verschillende werelden. U hebt ook als persoonlijkheid een voorgeschiedenis, die veel langer is dan u zich ooit zult kunnen herinneren. U hebt contacten gehad met vele verschillende werelden van stof en geest, ook al bent u zich daarvan nu stoffelijk niet meer bewust.

Ben je eenmaal voldoende ontspannen, dan gaan deze zaken, die toch steeds een bestanddeel van het werkelijke ik uitmaken, u meer beïnvloeden.

Je kunt nooit meer worden en zijn, dan je zelf reeds bent, maar je kunt in deze ogenblikken wel vollediger jezelf zijn en de mogelijkheden, die in je bestaan, vollediger gebruiken.

Bovendien kun je de eenzijdigheid, die de mens gemeenlijk eigen is, daarbij zo nodig meer en meer uitschakelen, waardoor je mogelijkheden tot beseffen en reageren veel groter worden, dan stoffelijk voorstelbaar zou zijn.

Op deze manier bereik je dus een verhoogde gevoeligheid en de kans vele zaken waar te nemen, die je normalerwijze ontgaan. Alleen, wat is nu een werkelijke waarneming? Wat menselijk redelijk steeds weer een probleem zal zijn voor u.

Een kind zegt: Moeder, ik zie een kabouter in de tuin. Maar is dit nu een helderziende waarneming? Heeft het kind inderdaad een kabouter rond zien sjokken in de tuin? Of is het hele verhaal alleen maar een overblijfsel uit een sprookje, dat het hoorde en waarmede het nu speelt? Fantasie dus?

Voor volwassenen kan dit misschien worden: Ik heb zo even Sint Pieter of de H. Maagd gezien. Maar de vraag blijft bestaan, of je nu echt iets gezien hebt, dan wel nog bezig bent met iets, wat je sterk heeft beroerd en dit a.h.w. tussen jezelf en de werkelijkheid schuift. Kortom: nam je mogelijk iets, wat volgens jouw geloven en denken waar zou kunnen zijn om dit tot waarheid te verklaren zonder andere aanleidingen dan die, welke uit het eigen wezen voortkomt?

Zolang een mens zich op bewust niveau met dergelijke waarnemingen bezig houdt, zal deze twijfel voor hem blijven bestaan, want je weet, dat je, al denk je iets gezien te hebben, het toch niet onomstotelijk en geheel duidelijk gezien hebt.

Niet het waar zijn van het waargenomene, maar de mens zelf is bepalend voor de wijze, waarop een dergelijk iets verwerkt wordt. Mensen, die wat onevenwichtig zijn - hysterisch, zeker, want dit omvat meer dan een enkel facet van het menselijk leven - ben je geneigd zonder meer al dergelijke beelden als geheel waar en juist te beschouwen. Maar diep in jezelf blijft zelfs dan de vraag nog lange tijd bestaan, of het wel werkelijk zo was. Want dat kun je redelijk en menselijk nooit zonder meer stellen.

Indien wij dus waarnemingen doen, moeten wij proberen een benadering van het waargenomene te vinden, waaraan wij werkelijk iets hebben. Begin daarom na een dergelijke waarneming met het ontspannen, zoals beschreven. Wanneer, hetgeen u gezien hebt, echt was, zal het nog moeten bestaan. Wat meer is: wanneer het echt is, zal het veranderingen hebben ondergaan, waarnemingen gedaan hebben en zal dus niet meer precies hetzelfde zijn.

Bouw dus het beeld, dat u gezien meent te hebben, het paranormale verschijnsel voor uzelf op, zo nauwkeurig mogelijk, net zoals omschreven voor het opbouwen van die voetbal enz. Hierdoor ontstaat een contact met een eventuele werkelijke persoonlijkheid of kracht.

Let wel: een dergelijke contact zal slechts zeer zelden onmiddellijk plaats vinden. De concentratieperiode, die nodig is, zal dus gemeenlijk langer zijn dan in het eerste geval nodig was. Is het contact gemaakt, dan zal de voorstelling, die uzelf hebt opgebouwd, haast onmerkbaar eerst, maar dan steeds sneller, gaan veranderen.

Is dit het geval, probeer dan tot een dialoog te komen met de verschijning of kracht. Wanneer deze dialoog een herhaling van vorige soortgelijke proeven blijkt te zijn, kun je rustig aannemen, dat alles uit jezelf voort komt.

Op het ogenblik, dat in een dergelijk contact nieuwe feiten naar voren komen, andere, mogelijk nieuwe benaderingen de aandacht krijgen, mag je voorlopig aannemen, dat hier inderdaad sprake is van een andere dan de eigen persoonlijkheid.

Het beeld, dat je eventueel daarbij waarneemt, is natuurlijk niet geheel in overeenstemming met de werkelijkheid. Je ziet gedachtenbeelden en je eigen wijze van denken, de in jou levende voorstellingen zijn grotendeels bepalend voor de wijze, waarop je de andere persoon of kracht waarneemt.

Let op dit uiterlijk dus maar niet al te veel. Belangrijker en gemakkelijker na te gaan is de vraag, hoe je je op het ogenblik van het contact gevoelt en wat je eigen instelling is. Dit is ook van veel groter belang, dan de gedane mededelingen.

Wanneer iemand je komt vertellen, hoe je de 100.000 kunt winnen, moet je maar niet aannemen, dat dit nu toch werkelijk een hoge geest is. Exacte aanduidingen op stoffelijk gebied kun je alleen van mensen, niet van geesten verwachten.

Indien je echter vraagt om de middelen of de kracht, om met een bepaalde en niet zelfzuchtige taak door te gaan en je krijgt dan aanwijzingen, die zeer algemeen blijven, is de kans veel groter, dat de ontvangen raad inderdaad van hogere geestelijke krachten stamt en in feite duidelijk maakt, dat men je zal helpen.

Nogmaals: hogere geestelijke krachten geven geen direct antwoord op stoffelijke wensen. Wel duiden zij vaak aan, wat je zelf zou kunnen doen. Reageer je daarop, dan wordt, hetgeen je zo doet, in de meeste gevallen ondersteund door onverwachte en niet door jezelf te controleren stoffelijke ontwikkelingen of gebeurtenissen.

Stel dat u, overigens onzelfzuchtig, denkt: ik zo graag dit of dat financieel tekort op willen lossen. U projecteert dit naar de geest. Nogmaals: het mag daarbij niet om uzelf gaan, maar om anderen.

Stel dat je als antwoord meent te krijgen: waarom probeer je het niet eens in de loterij - wat iets heel anders is dan b.v. de raad een zeer bepaald nummer te pakken te krijgen. Dit op zich zegt niet veel. Uw eigen ik kan hierbij nog steeds een rol spelen. Maar nu vindt u diezelfde dag opeens, ongebruikelijk en onverwacht, een foldertje in uw brievenbus, waarop staat: waarom speelt u nog niet in de staatsloterij of iets dergelijks, plus de vermelding van een kantoor, dat deze loten verkoopt.

Dus niet: ik zie het in de krant staan. Want dat komt te vaak voor en wordt in feite mede door uzelf bepaald. Maar iets, wat door uzelf niet gecontroleerd of veroorzaakt kan worden. Mogelijk zal daarna iemand u aanspreken en eveneens over diezelfde loterij

of op andere wijze uw aandacht op dit onderwerp worden gericht.

In dat geval kun je aannemen, dat in de ontvangen raad wel iets schuilt, maar zelfs dan dien je jezelf af te vragen, of je het risico wel wilt en kunt nemen. Dus verstandelijk maak je uit, of je dan een "vijfje" neemt, dan wel een heel lot of zelfs 10 loten.

Valt er dan op dit lot inderdaad een ongewoon hoge prijs, dan kun je met zekerheid aannemen, dat de ontvangen boodschap echt was. Je hebt dus in feite drie verschillende "bewijzen" nodig om te weten, of een kontakt reeel is geweest. In ieder geval kun je dan met zekerheid zeggen, dat er geen sprake is geweest van een helderziendheid t.a.v. jezelf.

Er zijn nogal wat mensen, die aannemen, dat helderziendheid t.a.v. eigen lot onafhankelijk kan bestaan en mogelijk is. Zij stellen, dat zij zo kunnen weten, wat zij in de toekomst moeten doen om bepaalde begeerde resultaten te boeken. Als u zo denkt, geef ik u de raad te kijken naar het grote aantal mislukkingen, dat als gevolg van dergelijke "boodschappen" en waarnemingen optreedt en u zult het met mij eens zijn, dat een juist helderziend waarnemen van eigen lot en mogelijkheden ten hoogste zeer zelden voor zal komen.

Trouwens, de z.g. helderziendheid is in dit opzicht meestal eerder een kwestie van het aanvoelen van toekomstige mogelijkheden, dan een konstateren van onveranderbare feiten. Een werkelijk waarnemen van zaken in de tijd, die wat verder weg liggen en niet te veranderen zijn, is immers alleen mogelijk, wanneer je geestelijk zó hoog kunt komen, dat je buiten de normale tijdsverhoudingen kunt treden. Daarop neem je fragmenten van gebeuren waar, die je in de tijd ten hoogste bij benadering, maar nooit op jaar en dag zuiver zult kunnen plaatsen.

Hierbij geldt dan bovendien, dat, hetgeen je waarneemt, slechts zelden op je eigen leven betrekking zal hebben. Het aanvoelen van en voorzien van mogelijkheden, die echter nog veranderd kunnen worden, komt meer voor en hierbij kan het eigen ego wel een rol van betekenis gaan spelen.

Stel je voor, dat je, na voorgaande okoncentratie en ontspanning, een vraagteken projecteert, omdat je wilt weten, wat er met je zal gaan gebeuren. Je ziet opeens jezelf lopen in een bepaalde straat, waar iemand je aanhoudt, iets tegen je zegt, waarop iets bijzonders plaats vindt.

De kans, dat dit ongeveer zo zal gebeuren, kan groot zijn, maar toch is de kans, dat hierbij geestelijke werkingen een rol spelen, laat staan geesten van zeer hoge aard, maar erg gering. In 9 van de 10 gevallen blijkt, dat degene, die de vraag projecteert, voor het beantwoorden daarvan in het ik bestaand besef van mogelijkheden gebruikt, waarbij ten hoogste een eigen kennen of aanvoelen van harmonische varianten, die in de wereld op zullen treden, wordt ingerekend.

Let wel: een dergelijk beeld is dus niet onveranderlijk waar, maar vormt alleen een waarschijnlijkheid, gezien de nu bestaande tendensen en neigingen.

Waarmede ik u meteen duidelijk hoop te hebben gemaakt, dat men, wanneer men zich in de paranormale praktijk bezig houdt met dergelijke vormen van helderziendheid, het goed is steeds jezelf af te vragen, of je het nu zelf bent geweest, die de waarneming bepaalde en vormde, dan wel een ander.

Wat betekent, dat je, wanneer dergelijke waarnemingen voor

jou of voor anderen erg belangrijk zijn, eveneens een proef op de som moet worden genomen, voor je er op reageert.

Ook bij een dergelijke proef op de som geldt: de eerste factor is niet te voorzien voor u en kan door u niet worden gecontroleerd of beïnvloed, voor zij optreedt. Indien de waarneming echt is en een boodschap uit de geest omvat, zal iets dergelijks zich zelf bij herhaling manifesteren.

De tweede proef bestaat uit het nemen van eigen actie, waarbij een door nu niet te controleren resultaat, dat wel voorzien werd, optreedt. Hoe minder eigen wensen en drijfveren bij deze tweede proef een rol spelen, hoe betrouwbaarder zij geacht kan worden.

Als derde proef neemt men opnieuw contact op door zich op een facet van het voorziene te concentreren, waarbij men echter geestelijke krachten verzoekt om kommentaar. Dit kommentaar zal dan de genomen proeven aansnijden en daarbij vaak t.a.v. de gevolgen verder gaan, dan uzelf zoudt kunnen doen. Daarnaast wordt het eens ontvangen beeld van de toekomst vaak herhaald, nu voorzien van kommentaar of raad. Hierbij hebben alle commentaren eerder op geestelijke waarden dan op de feiten betrekking.

Op deze wijze kan men alle helderziende waarnemingen, visioenen en zelfs geestelijke boodschappen toetsen en, met een redelijk grote waarschijnlijkheid hun bron, ontdekken.

Een ander, veel voorkomend, verschijnsel is telepathie. Ook hier zal men de beste en meest beheerste resultaten behalen, wanneer men beheerst te werk gaat. Dus eerst weer ontspannen. Wanneer je je eenmaal heerlijk ontspannen voelt, moet je een beeld opbouwen van degeen, met wie je contact op wilt nemen. Doe dit zo gedetailleerd en duidelijk, als je maar kunt. Zodra het beeld duidelijk is opgebouwd, moet je je gedachten daarna uitzenden. Formuleer daarbij kort en duidelijk. Herhaal de boodschap enkele malen op geheel gelijke wijze. Spreek desnoods de woorden uit om zeker te zijn, dat je precies de juiste boodschap uitzendt en herhaalt.

Krijgt u antwoorden van de ander, zonder dat die direct samenvallen met uw wensen of noodschap, zo kunt u aannemen, dat er inderdaad een bewust contact voor u tot stand is gekomen. Wie dergelijke experimenten vaak herhaalt, zal op de duur direct weten, wanneer er sprake is van contact, danwel alleen de eigen kracht wordt teruggekaatst met de boodschap: geadresseerde niet bereikbaar.

Eén raad: probeer, zeker in het begin, niet met anderen telepathische gesprekken aan te gaan. Dergelijke gesprekken worden dan meestal gesprekken met jezelf, daar suggestieve factoren alle ontvangen signalen in dergelijke gevallen zo sterk gaan overwoekeren, dat je niet meer beseft, wat de ander eventueel aan werkelijke reactie vertoont.

Zelfs wanneer je voelt, dat de ander je antwoord geeft, sta op korte antwoorden. Debatter niet. Luister. En wanneer je toch bezig gaat met telepathie, zo vraag ik mij af, waarom je je streven zou beperken tot contacten met medemensen alleen.

Vooraf wanneer je vaak met bepaalde personen contact hebt, wordt het contact op de duur zeer eenvoudig bereikbaar en kan ook, wanneer de ontvanger niet ontspannen is, toch wel resultaat worden geboekt. Dat heeft bepaalde voordelen, vooral wanneer je getrouwd bent, want dan kun je seinen: zet alvast te aardappelen maar op, ik kom zo. Of, indien u reclame termen verkiest: Schat, staat de Bokma koud?

Hoe praktisch en vermakelijk dergelijke paranormale intermenselijke contacten ook kunnen zijn, voor iemand, die geestelijk streeft, is het bereiken van contacten met de geestelijke wereld vaak even belangrijk of zelfs belangrijker.

In dergelijke gevallen heb je geen direct beeld van degene, die je zoekt te bereiken. Je weet als mens gemeenlijk niet, hoe de geest in kwestie er uitziet. En denken aan een mooi wezen in een witte soepjurk brengt je in de meeste gevallen ook niet verder.

Gebruik daarom een symbool voor een contact, dat je reeds eerder had. Of, indien geen eerdere contacten met een bepaalde geest bereikt werden, hanteer een symbool, dat voor jou alles weer geeft, wat je wilt bereiken en ook iets van de persoon omvat, die je wilt bereiken.

Je kunt b.v. streven naar geestelijk licht en je een geest dan voorstellen als een lichtende zon, of, wanneer je vrede zoekt, je de volle maan voorstellen, voor macht en duurzaamheid een eik als symbool hanteren en zo ook voor de geest, die je, naar je aanneemt, kan en zal helpen.

Zelfs indien je geen bepaalde entiteit zoekt te bereiken, kun je een dergelijk symbool opbouwen en stellen voor jezelf: dit geeft de eigenschappen voor van de geest, die ik bereiken wil. Hierdoor ontstaat een afstemmen van het ego, waardoor het gewenste contact inderdaad eerder mogelijk zal worden.

Het wonderlijke hierbij is wel, dat, vooral wanneer je geestelijke contacten van een wat hogere orde hebt, de beelden, die je hebt opgebouwd, na enige tijd snel verbleken, maar toch heel vaag op de achtergrond aanwezig schijnen te blijven. Daarvoor bouwt zich dan een tweede beeld op. Dit behoeft niet altijd een persoon te zijn, maar kan even goed een landschap zijn, een bloem, een symmetrische voorstelling in kleuren e.d.

De voorstelling zelf is zelden van enige werkelijke betekenis. Wel kunt u haar zien als een bewijs, dat contact is gemaakt. Houd je toch maar rustig met deze voorstelling, die in je opkomt, bezig. Probeer niet wanhopig op dat ogenblik bepaalde boodschappen uit te zenden of antwoorden te verstaan. Wanneer je al verstaanbare antwoorden krijgt op een dergelijk ogenblik, komen zij toch voor 9/10 uit jezelf.

Door bezig te zijn met de voorstelling verfijn je je eigen afstelling, waardoor het geestelijk deel van het ik volledig kan absorberen, wat de ander uitstraalt. De realisatie van de ontvangen boodschap of aanwijzing komt dan tot stand na het beëindigen van het contact en niet tijdens het contact, zoals u dit beleeft.

Ik hoop, dat ook dit eenvoudig en duidelijk genoeg is gesteld om u experimenten op dit gebied gemakkelijker te maken. Maar er is veel meer. Een mens kan b.v. proberen kracht uit te stralen. Er zijn heel wat mensen, die vooral dit erg mooi vinden en zien als bewijs voor eigen waardigheid: kracht uitstralen is voor velen een soort geestelijk statussymbool.

Ongeacht alles, wat men hieromheen pleegt te weven, is het bewust en gericht uitstralen van krachten voornamelijk een kwestie van je iets voorstellen. De voorstelling is zonder meer voldoende om een deel van je eigen krachten in beweging te zetten.

Een kollega van mij heeft dit kort geleden nog in een andere kring gedemonstreerd. Hij begon de mensen duidelijk te maken, dat alles, wat leeft, ook kracht in zich draagt. Daarom, zo stelde hij,

moet je eerst tot jezelf zeggen: ik heb kracht. Geloof hierin. Hoeveel kracht je werkelijk hebt, weet je natuurlijk niet, maar wanneer je overtuigd stelt, dat je kracht bezit, lieg je in ieder geval niet, want alles, wat leeft en bewust is, beschikt ook over geestelijke krachten.

Richt je vervolgens op een bepaald punt buiten jezelf en begin daar die geestelijke kracht te concentreren. Probeer het maar eens. Richt allen uw kracht op een punt, hier ongeveer 20 centimeter boven mijn hoofd en maak er een lekker lichtend bolletje van in uw gedachten, een soort extra lamp. Dat is toch zo moeilijk niet? probeer het maar eens, richt uw krachten maar op dat punt.

Ik zie, dat de helft van de aanwezigen inderdaad meteen reageert - wat meer is dan ik had verwacht. Goed. Hier boven mij is dus kracht, die uit u voortkomt en nergens anders vandaan: dus niet van mij of uit de geest. Wat zal er nu gebeuren, wanneer wij die kracht weer gaan ontladen?

Wij moeten er natuurlijk een richting aan geven, een soort trilling. Heeft u een suggestie? Wat zullen wij uitstralen? Licht? Vreugde? Gezondheid? U noemt het maar. Gezondheid? Daar gaat ie dan. Op uw gezondheid dan maar.

Realiseer u nog even duidelijk, dat u kracht naar dit punt hebt uitgestraald. U zoudt het bijna kunnen zien..... O, ik weet wel, dat dat voor velen alleen maar suggestie is. Maar probeer het toch maar even, ook al vindt u het waanzin.

Hier boven mij is kracht. U wilt een uitstraling van gezondheid. Gezondheid is in feite niets anders dan lichamelijke harmonie. Wij zullen dus een trilling van harmonie moeten uitzenden, gericht op het stoffelijke. Ik stel mij dus in op die harmonie. Nu neem ik die kracht in gedachten. U denkt met mij mee. Wij laten die kracht nu gewoon over ons allen uitvloeien, heel gewoon.

En vooral niet krampachtig doen. Er is immers niets aan de hand? Laat die kracht maar tot u terugkeren. Uw kracht, want het is zeker niet mijn kracht, die nu werkt, ook al heb ik haar afgestemd op een door u gegeven doel.

Zo, een ieder heeft nu alles terug, wat ie gegeven heeft, dus niemand heeft iets te klagen. Maar wat hebben wij nu in feite gedaan? Wij hebben een practijkspelletje gespeeld. Wij hebben te samen een voorstelling van kracht opgebouwd. Dat was niets meer dan een denkbeeld. Maar door ons daarmede bezig te houden hebben wij ons ingesteld op onze feitelijke kracht.

U hebt, nog steeds in die voorstelling, gesteld, dat wij gezondheid dienden uit te stralen. Zoals ik u duidelijk gemaakt heb, betekent dit harmonie, een evenwicht. In dit geval heb ik dus het denkbeeld gegeven, waardoor volgens onze voorstelling uw eigen kracht met bepaalde trilling naar u is teruggevloeid. Hierdoor hebt u echter ook uw eigne levenskrachten anders afgestemd.

Wanneer u zo dadelijk het gevoel hebt toch iets veerkrachtiger, iets meer wakker te zijn, dan u voor deze proef was - wat bij velen zover ik het kan overzien inderdaad wel het geval zal zijn moet u zich realiseren, dat dit het gevolg is van een afstemmen van uw eigen kracht.

Niet de geest heeft u iets gegeven, er is geen sprake van een directe goddelijke inwerking, het is alleen het gevolg van een anders instellen van een deel van uw eigen kracht. Er is iets in u veranderd van trilling, van afstemming.

Dit te beseffen is voor de praktijk van groot belang. Want de meeste mensen zijn wel bereid met krachten te werken, maar zij vergeten daarbij steeds weer, dat je die krachten ook zelf bezit.

Wanneer je wilt werken met krachten en toch het gevoel hebt, dat in eigen persoon de zaak niet precies zo ligt, als u dit eigenlijk zoudt willen hebben, geldt: Stel u een punt voor buiten uzelf. Kies een punt, dat u enige tijd in de gaten kunt houden. Concentreer u daarop, stel u uw eigen kracht voor als een lichtend punt of een lichtende bol op de gekozen plaats.

Probeer u daarna te realiseren, wat hetgeen u wilt bereiken met die kracht in wezen voor u betekent. Neem daarvoor desnoods de tijd, die kracht blijft wel even hangen.

Koncentreer u daarna op het zelfde punt, stel u de kracht daar weer voor en zendt haar nu naar het doel, dat u daarvoor gekozen hebt door u allereerst nog even voor te stellen wat de uitwerking moet zijn. In ons geval koos u genezing = harmonie. Maar het kan even goed iets anders zijn. Stel u daarna zo duidelijk mogelijk de persoon of de omgeving voor, waarin die kracht werkzaam moet worden.

Indien u op deze wijze werkt, komt er inderdaad een ontlading van krachten tot stand, ook al zijn dit in feite krachten, die in uzelf aanwezig zijn.

U plaatst die krachten in gedachten echter buiten uzelf, om u los te kunnen maken van het gevoel: nu moet ik dit of dat doen. Je hebt die kracht buiten je geplaatst, om zo een scheiding te maken tussen eigen normale persoonlijkheid, zoals je die meent te kennen en de vermogens, die wezenlijk deel uitmaken van je ego.

Op de omschreven wijze valt het u gemeenlijk ook gemakkelijker uw krachten doelmatig te richten. Hebt u zelf andere krachten nodig, b.v. uit de geest, dan zal dezelfde procedure u helpen deze gemakkelijker te aanvaarden. Ook al is het ontvangen van kracht een werking die in de kern van het eigen wezen plaats vindt, toch zal de voorstelling, dat die krachten buiten het eigen ik ontstaat en dan naar het eigen ik of een gesteld doel toevloeit, het eenvoudiger maken het aanwezig zijn en werken van die kracht te beseffen.

Wanneer u zich afstemt op het ontvangen van een geestelijke kracht, kunt u zich zelfs voorstellen, dat u uw eigen tekort, uw leegte, projecteert. Neem desnoods een symbool daarvoor als een lege beker, schaal, of iets dergelijks. Probeer te zien, dat die langzaamaan lichtend wordt.

Praat jezelf desnoods aan, dat je buiten je steeds sterker kracht ziet oplichten, tot je het gevoel krijgt: nu is er werkelijk zoveel kracht aanwezig, dat ik die eigenlijk niet eens geheel zal kunnen opnemen.

U zult nooit meer opnemen, dan u aankunt. De kracht, die u aanvoelt, kan uit vele bronnen komen, van vele geesten enz. Maar houdt het eenvoudig. Zeg tot uzelf: deze kracht is er nu, in de naam van God, of in naam van de kosmos, aanvaard ik deze kracht.

Met deze benadering heb je voor jezelf elke afstemming op hogere, tot de allerhoogste zelfs, kracht mogelijk gemaakt. Je hebt je opegesteld om die kracht te ontvangen en realiseert je beter de krachten, die in je werkzaam worden. Het gevolg is, dat je deze kracht ook bewuster en doelmatiger zult kunnen gebruiken in alle levens- en bewustzijnsprocessen.

Heb ik ook dit eenvoudig genoeg weergegeven? Ik meende n.l., dat het beter zou zijn de zaken niet onnodig ingewikkeld te maken. Wat niet betekent, dat wij er nu helemaal zijn.

Wanneer je over dergelijke dingen spreekt, komen de mensen al snel aandragen met opmerkingen als: ja, maar wanneer dit zus is en dat zo, en hoe ligt het dan bij uittredingen enz.?

Daarom het volgende: Alles, wat je meent tijdens een uittreding te beleven, is niet meer dan een enkele kleur van een meerkleurenprent of foto. Het is een beperkte voorstelling, die wel aan de werkelijkheid beantwoordt, maar op zeer beperkte wijze. De rest zullen wij zelf aanvullen vanuit onze eigen wereldvoorstelling en herinneringen.

Het is dus nooit precies zo, als je denkt. Daarom raad ik u niet te veel op kleinigheden te letten. Probeer maar niet je te herinneren, hoe de bloemen in een bepaalde sfeer er uit hebben gezien. Uiteindelijk kom je toch alleen maar aandragen met een soort hemelse versie van de bollenvelden en blijft het begrip voor de werkelijke schoonheid alleen als een waardering, niet als een beeld in je doorwerken.

Beter is het dus je alleen te realiseren, dat er schoonheid was. Hoe deze precies was opgebouwd, kun je beter laten rusten. Of je hebt gesproken met iemand. Diens uiterlijk is dan uiteindelijk minder belangrijk. Wat voelde, dat die ander was, is echter wel degelijk van groot belang voor je.

Probeer ook in dergelijke gevallen alles tot zijn essentie te herleiden. En indien je je niet alles herinnert, dan is dat voor jou ook kennelijk niet nodig of belangrijk. Kwel je dus niet om er toch nog beelden van te krijgen in jezelf.

Wanneer je niets weet van je uittreden, is dit dus in geen enkel geval een werkelijk nadeel. Maar wanneer je toch graag wilt onthouden, wat je geest soms elders beleeft, probeer je geheugen te ontwikkelen en train je er op dergelijke herinneringen onmiddellijk na terugkeer te formuleren of op te schrijven.

De meeste mensen treden alleen uit tijdens een natuurlijke slaap. Alleen degenen, die bewuster zijn, kunnen meer bewust uittreden en zullen zich van het beleefde dan ook een groter deel kunnen herinneren. In de meeste gevallen gaat het feit van de uittreding echter aan de stoffelijke mens voorbij, of bemerkt men er maar heel vaag iets van.

Mijn raad: indien er ook maar een vage herinnering is, houd je niet bezig met mogelijke vormen. En wanneer u meer bewust bent uitgetreden: probeer nu eens niet voortdurend zelf aan het woord te zijn. Maak je bekend, kijk of je contact krijgt en wacht rustig af, of en wat een ander te zeggen heeft. Luisteren, ontvangen, is altijd weer veel belangrijker om een harmonie te verkrijgen dan precies aan anderen vertellen, wat u denkt.

Want wanneer u anderen vertelt, wat u denkt dat u denkt, vertelt u gemeenlijk al iets, wat u niet echt zo denkt, maar zo stelt, omdat u denkt, dat de ander het mooi van u vindt, wanneer u zo denkt. Welke opmerking overigens niet van mij komt, maar van een van mijn paranymfen.

Waarmede u duidelijk zal zijn, dat het zelden zin heeft geestelijke ervaringen in vormen en stoffelijke begrippen geheel uit te werken. Wanneer je in uitgetreden toestand contacten opneemt met mensen op aarde, geldt hetzelfde.

On houdt verder: elk geestelijk contact wordt minder betrouwbaar en zal verwarrender worden, naarmate je zelf meer aan het woord bent. Het beste is tijdens dergelijke contacten altijd weer het alleen zeggen van het werkelijk belangrijke, het overbrengen van de werkelijke boodschap om de rest zoveel mogelijk af te doen met ja en neen. Eindig desnoods met een samenvatting van alles, wat je meent begrepen te hebben aan het einde.

Spreek je telepathisch over zaken, die voor jou belangrijk zijn, b.v.: wil jij eens bij die en die op visite gaan, of een dergelijke boodschap, vermijd dan alle zaken, die niet belangrijk zijn. Beperk je tot de saillante punten en herhaal die meerdere malen. Onnodig uitwijden bevordert verwarring.

Gebruik gewone woorden. Ondersteun die zo mogelijk met een voorstelling, van hetgeen gebeuren moet, van de persoon die hulp nodig heeft. Denk in grote lijnen.

Probeer altijd weer vooral te reageren op de ander. Indien de ander duidelijk maakt het niet zeker te weten, herhaal uw boodschap zoveel mogelijk in dezelfde beelden en woorden.

Vraag wel bij telepathische contacten de ander zo nodig je iets te laten weten, maar stel geen voorwaarden als b.v.: bel mij nog even op, wanneer je die ander gaat helpen. Want dat gebeurt toch niet, daar het maar de vraag is, hoe een dergelijk verzoek over komt. De kans is even groot, dat de ander begrijpt, dat hij niet moet bellen als het gevoel, dat hij ergens aan een bel moet gaan trekken. Houdt het dus zo eenvoudig mogelijk.

Dank zij het je beperken tot de eenvoudigste en meest noodzakelijke punten bereik je met telepathie en ook trouwens tijdens uittredingen, dat de contacten en voor jou en voor de ander gemakkelijker in het geheugen vast te leggen zijn.

Neigingen om alles zo precies mogelijk te zien, te onthouden, te omschrijven, voeren tot meer mislukkingen dan vereenvoudigingen, waarbij details buiten beschouwing blijven. Alleen bij het opbouwen van voorstellingen en symbolen, waarmee je je afstemt, zijn details van onschatbare waarde.

Waarmede ik het punt bereikt heb, waarop dit onderwerpje, wat mij betreft, kan worden afgesloten. En daarbij wil ik nog even de aandacht vestigen op het volgende: Er zijn nogal wat mensen, die heel graag contact willen hebben met een "hoge" geestelijke leider. Ik kan mij dit wel voorstellen. Toch doen dergelijke mensen mij vaak denken aan een bliksemafleider, die wenst: ik hoop, dat het nu eindelijk ook eens hier inslaat. Dit terwijl bij het gebeuren zelf een kort ogenblik van gloed ontstaat, mogelijk brokken gemaakt worden, waarna alles supersnel weer voorbij is.

Een geestelijke bewustwording moet worden opgebouwd. Je kunt niet onmiddellijk met hoge krachten contact hebben, voor je zelf al heel wat geworden bent. Probeer dan ook niet de krachten, die u bijstaan of geleiden, te omschrijven als hoog of minder hoog. Definieer dezen voor uzelf alleen als lichtend, als deel van een goddelijk geheel en verder niet.

Hierdoor voorkom je, dat een pas overgegangene kleuterleidster, die per ongeluk op uw uitstraling reageerde, door u opeens tot zeer verheven meesteres wordt gebombardeerd en steeds weer door u wordt aangetrokken, terwijl nuttiger contacten hierdoor onmogelijk worden.

Vraag om hulp, maar probeer nooit zuiver stoffelijke hulp te verkrijgen en probeer niet de geest uw stoffelijk leven voor u te laten bepalen. Alleen dwazen vragen aan een geest, of het goed is, dat zij onmiddellijk naar de w.c. gaan, danwel beter nog 5 minuten daarmee kunnen wachten.

Wanneer u indrukken ontvangt, vraag u af, of het ontvangen beeld voor u nu juist is. Ontdekt je, dat tijdens een geestelijk contact de uitstraling verandert, reageer op deze veranderde uitstraling en werk zelf daarmee verder.

Dit schept de mogelijkheid uw kontakten met geestelijke werelden steeds meer uit te breiden, terwijl een steeds groter deel van die kontakten werkelijk bewust beleefd kan worden, zonder daardoor eigen vrijheid van oordelen en handelen te verliezen.

Dit betekent uitbreiding van bewustzijn en hoe hoger uw bewustzijn zal worden, hoe hoger ook de geesten, waarmee u direct contact zult kunnen krijgen. Je eigen inhoud bepaalt je vermogen tot geestelijke afstemming. Een eigen verfijnde en harmonische afstemming bepaalt je mogelijkheden in elke geestelijke wereld, waarmee je krachtens je bewustzijn contact kunt hebben.

Noem geen geest nooit meester, doch hoogsten mentor, leider is verkeerd, helper is goed. Laat echter uw helper u nooit geheel domineren. Want u weet nooit precies, wie en wat hij is, ook als denkt u soms anders.

Naarmate je innerlijk besef ervaart en de bewustwording toeneemt, zal de geestelijke wereld dichterbij u staan en zult u ook met en middels de lichtende werelden van de geest steeds meer tot stand kunnen brengen.

Dat is volgens mij een van de belangrijkste dingen voor elke geestelijke bewustwording. Maar werk met uw mogelijkheden. Ga altijd uit van ontspanning en harmonie. Stel u eerst daarna in, desnoods vaag, wanneer het om geestelijke kontakten gaat.

Wees niet bang uw eigen methode te gebruiken: Vraag of er een lichtende geest is, die u kan bijstaan, of bidt er desnoods om, wanneer je gewend bent te bidden.

Indien je een vraag stelt: formuleer zo eenvoudig mogelijk en herhaal uw gedachtengang 2 - 3 malen. De variant, die dan in uw besef ontstaat, is in feite een antwoord. Neem die als basis in het stoffelijke leven, onderzoek haar op haar merites en herhaal het proces weer, zodra hieruit een belangrijke en voor uw besef voor u onoplosbare vraag voortkomt.

Tracht nooit in dergelijke kontakten meerdere problemen tegelijk af te handelen. Werk eerst aan een probleem, tot je een oplossing of antwoord hebt gekregen, dat voor jou voorlopig voldoende is. Ga eerst na dit in de praktijk vastgesteld te hebben over naar het volgende punt.

Volgens mij kan op deze wijze door velen een betrekkelijk snelle bewustwording mogelijk worden en komt men er al snel toe met eigen gaven te werken, ook in meer geestelijk opzicht. Wat niet alleen maar een abstracte bewustwording betekent, maar wel degelijk ook voert tot een vrediger, vreugdiger en harmonischer bestaan.

Heeft iemand vragen?

x Wij moeten kracht buiten ons plaatsen. Maar het is toch zo, dat dan vanuit de geestelijke wereld daaraan kracht wordt toegevoegd?

- Dat kan zo zijn, maar daarmee moet je niet rekenen. Ik heb u geen uitleg willen geven over alles, wat kan gebeuren en de oorzaken, die daartoe kunnen voeren. Ik heb u gewoon een paar praktische gegevens verstrekt, die u duidelijk moesten maken, hoe iets op de meest doelmatige en duidelijke wijze te doen.

Nogmaals: de projectie van kracht buiten je werd door mij aangeraden, omdat de mens wel dezelfde kracht in zich draagt, maar zich daarvan eerst werkelijk bewust schijnt te worden, wanneer hij deze buiten zich projecteert.

Het is natuurlijk mogelijk, dat krachten vanuit de geest aan uw eigen kracht en streven worden toegevoegd. Wanneer u een juiste en harmonische afstemming bezit, is dit zeer waarschijnlijk. Maar je moet daarop niet rekenen. Kortom: al is het mogelijk zo, zeg niet steeds :God staat mij nog steeds toe adem te halen, maar haal eenvoudig adem en ga daarmee door. M.a.w.: werken met kracht is in feite een natuurlijk proces voor mens en geest. Zodra je bewuster wordt, is dit een onvermijdelijk deel van je bestaan. Werk er dan mee. Dat is belangrijker dan de vraag, of en zo ja, in hoe grote mate de geest krachten aan je eigen kracht toevoegt.

Werkende op de wijze, die door mij aangegeven werd, kunt u ongeacht normaal ongeloof, beperkingen van besef, de vraag, of je iets nu wel of niet kunt volbrengen tot resultaten komen, juist omdat vele vragen op zij worden gezet, vele twijfels tijdelijk eenvoudig worden vergeten.

Kortom: mijn raad is er opgericht uw begrip van eigen begrenzing, zeker in stoffelijk redelijke zin, tijdelijk ongedaan te maken.

- x Wanneer wij die krachten buiten onszelf brengen, is dit toch waarschijnlijk niet alleen een visualiseren. Het gebeurt dan toch ook daadwerkelijk? Hoe verlaat zij ons?

- U maakt het uzelf kennelijk graag moeilijk. De kracht zal inderdaad buiten u ontstaan. Zij zal daarbij uittreden op het punt, waar zij volgens uw veronderstelling uittreedt en als gevolg van die voorstelling. De kracht en haar eventuele uittreding kan, krachtens de aard van die kracht, niet door materie worden belemmerd. Zij is deel van uw geestelijke en totale ik en kan op elk punt van de aura, elk punt van het lichaam uittreden. Wanneer zij echter tot uzelf terugkeert, zal zij dit bijna altijd doen op het punt, waarvan zij, dank zij uw besef, is uitgegaan. Ook, wanneer hier door nevenwerkingen kunnen ontstaan, die prikkelingen in uw lichaam en denken kunnen veroorzaken. Zoals het ook mogelijk is, dat het weer intreden in de aura op een bepaalde plaats - door uzelf bij uitstraling bepaald - tijdelijke opvlammingen daarin plaats vinden, waardoor uw gevoeligheid tijdelijk wordt gewijzigd .

Voor de praktijk hebben dergelijke vragen weinig belang. Het gaat er om te weten, dat je kracht bezit en deze zo te beseffen en voor jezelf kenbaar te maken, dat je er mee kunt werken; al het andere komt later wel.

Pas wanneer je voldoende resultaten van je werken gezien hebt en beseft, dat de kracht in feite in je ligt, kun je je mogelijk zonder nadeel bezig gaan houden met de vraag, hoe dit alles nu wel werkt.

M.a.w.: wie de weg op wil met een auto, moet eerst leren sturen.

Eerst wanneer je dit goed kunt, kan het van belang zijn je meer bezig te houden met het mechanisme.

Ik heb getracht mij in mijn onderwerp bezig te houden met het gebruiken van je mogelijkheden. Het beheersen daarvan valt daar zeker onder. De meer theoretische kennis omtrent de aard van alles, de wijze, waarop zich het afspeelt, acht ik van minder belang in dit verband. Het valt dan ook in feite buiten dit onderwerp.

Kennis kan tot een verbetering van de praktijk voeren, maar alleen, wanneer eerst voldoende ervaring aanwezig is. En ik ben zo vrij hieraan toe te voegen, dat de praktijk voor de meeste aanwezigen nog een enigszins onbekend gebied is, waar men zich eerst maar eens mee bezig moeten gaan houden.

x Hoe is het verband met de kosmische stromingen, die overal aanwezig zijn, maar ook in de persoon zelf als doorstroming aanwezig zijn.

- Een vis zwemt in het water. Noem dit water kosmos. De vis hapt water en stuwt die door de kieuwen naar buiten. De mens neemt bepaalde krachten op en stoot die weer uit. Gebruikt de mens kosmische krachten? Natuurlijk.

Wanneer u uw eigen krachten bewust richt, ontleent u die grotendeels aan de kosmische stromingen en wanneer u uw eigen krachten bewuster gaat gebruiken, zult u mogelijk ook meer energie aan kosmische stromingen kunnen onttrekken.

Het waterhappen is voor de vis even vanzelfsprekend als voor u het verwerken van en deels opnemen van kosmische krachten. Ik stel daarom, dat dit praktisch van minder belang is dan het je met de krachten, die je zo verkrijgt in de juiste richting, bewegen.

Je kunt zelfs stellen: alle leven is een weerkaatsing van de kosmische oertrilling. Maar wanneer je je die oertrillingen niet kunt realiseren en daarmee bewust niets kunt doen, doch wel met de nevenverschijnselen, die de oertrilling voor u oproept, aanvaardt dan desnoods de theorie van het oerprincipe, maar werk met het beheersbare, zodat u leert beseffen, wat u bent, wat de wereld is, waarvan u deel uitmaakt en zo eens mogelijk in staat zult zijn de kracht, waardoor u in stand gehouden wordt, te beseffen, zoals zij werkelijk bestaat.

Kortom: probeer niet op bovenmenselijke wijze bewust te worden, voor je eerst 't geheel van je menselijke en geestelijke mogelijkheden voldoende ontplooid hebt.

Kom je eenmaal zover, dan drijf je als vanzelf zonder moeite binnen in een rij van andere verhoudingen, machten en krachten. Waarbij je mogelijk niet eens beseft, dat dit voor anderen nog een hogere of kosmische wereld is. Voor jou immers is het normaal.

Wanneer je echter steeds weer boven je macht probeert te werken en grijpen, is de kans op mislukkingen volgens mij veel te groot.

Wanneer het, zoals nu, gaat om de praxis van het leven en niet alleen om mooie theorieën en knappe veronderstellingen mag wel eens gezegd worden, zonder dat dit hatelijk bedoeld is. Houdt je eerst maar eens aan de eenvoudige dingen. Wanneer er voor iets drie uitleggingen mogelijk zijn, kies voorlopig maar de eenvoudigste, zolang je er maar mee werken kunt. Klopt het later kennelijk niet, dan kun je altijd nog een betere verklaring zoeken.

Voor de doorsnee mens geldt volgens mij als regel: begin eerst maar eens in de praktijk te werken met je geestelijke krachten, dan komt de rest wel als vanzelf. Aan de hand van je ervaringen en besef, kom je dan wel verder. Maar als je verder wilt komen, lijkt het mij beter niet eerst te willen definieren, wat het Wezen van God is, vóór men iets van zijn eigen innerlijke krachten probeert te gebruiken.

Dit was het dan kennelijk. Ik hoop, vrienden, dat u aan deze lezing iets hebt. Mijn benadering was eenvoudiger en het is ook eenvoudiger om al die dingen te doen, dan u nu denkt. Ik probeerde u zo eenvoudig mogelijk de eenvoudige benaderingen en proeven te geven, waarmede dan later een ieder verder kan gaan op zijn eigen wijze.

Ik spreek dan ook de hoop uit, dat er onder u zijn, die van de gegeven regels en mogelijkheden gebruik zullen proberen te maken. Want volgens mij kan niets belangrijker zijn voor een mens dan het leren beseffen, wat zijn eigen werkelijkheid en mogelijkheid is, ook al blijkt dan, dat het redelijk stoffelijke denken daar maar een beperkt deel van uitmaakt.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Het is helaas mijn taak deze maal enkele geestelijke zaken naar voren te brengen. Dit valt mij zwaar, want er zijn zoveel andere, meer actuele punten op te merken. Om u een voorbeeld te geven: het staat nu wel bijna vast, dat ook in de komende jaren het Catshuis het nachtkastje van den Uyl wordt.

En binnenkort kunt u weer mensen in de ridderzaal zien zitten, waarvan er velen ridder zijn, maar slechts weinigen ridderlijk. Maar dat klinkt weer hatelijk en dat is niet zo goed.

Geestelijk bezien is een van de dingen, die het belangrijkste zijn dié levenshouding, die ook de orde in haar vaandel voert: De verdraagzaamheid.

Er zijn mensen, die nu onmiddellijk zullen denken, dat verdraagzaamheid ook wel eens veel te ver kan gaan. Laat mij u echter er op wijzen, dat de meeste mensen ook zonder verdraagzaamheid te ver plegen te gaan, zodat het, geestelijk bezien, toch wel verkieselijk is, wanneer men dit op een meer verdraagzame wijze weet te verwerken.

Waarom verdraagzaamheid zo belangrijk is voor de mensen? Zij leven nu eenmaal in een wereld, waarvan zij de helft niet begrijpen. Wat mogelijk maar goed is ook.

Je leeft in een wereld, waarin de vele verschillende denkwijzen en zaken niet zonder meer onder één noemer te brengen zijn. Juist daarom moet men de variëteit, de veelheid der dingen, kunnen aanvaarden.

Bij leven heeft mij eens iemand gevraagd: geacht forum, weet u hoe het komt, dat er zoveel verschillende politieke partijen zijn? Ik heb geantwoord: ik stam uit een redelijk grote familie. Wanneer wij daar dan in familieraad bijeen waren, vormden zich al onmiddellijk 7 verschillende partijen, die het niet met elkaar geheel eens wilden zijn, alleen reeds om zich te laten gelden.

Het is dan ook ge en wonder dat een volk, dat zoveel meer leden telt, ook meer partijen vormt. Want het met elkaar eens zijn is iets, wat vele mensen erg moeilijk valt.

Ik heb trouwens een tante gehad, een schat van een mens overigens met een goed figuur en een mooie snor op de koop toe. Zij was altijd heel erg welwillend tegen ons. Wij kregen van haar ulevellen, maar om eerlijk te zijn kon zij voor de rest voor ons de vellen krijgen.

Deze tante sprak altijd weer tot ons: jongens, jullie moeten braaf zijn.... Zolang zij naar ons keek, waren wij dat dan ook. Maar wat zij braaf zijn noemde, was voor ons uiteindelijk vervelend en persoonlijk zelfs vaak onaanvaardbaar.

Braaf zijn was in haar ogen: midden in een appelboomgaard staan vol rijpe vruchten, zonder ook maar een enkele appel te eten zonder eerst te vragen, of het mocht en daarna gebeden te hebben voor de maaltijd.

Dat ging ons dan ook werkelijk te ver. Wanneer deze tante in de familieraad zat en iemand begon met een voorstel, dan begon tante altijd meteen het met die persoon oneens te zijn. Het was echt haar specialiteit het met een ieder oneens te zijn. Onder elkaar noemden wij haar dan ook tante ON.

Maard wanneer iedereen een mening had, ging tante ON toch uiteindelijk met de meerderheid mee. Wat niet alleen voor politiek en familiezaken, maar in vele gevallen ook voor geestelijke zaken gebruikelijk schijnt.

Want wij zijn altijd geneigd ons uiteindelijk bij de dichtstbijzijnde meerderheid aan te sluiten om een standpunt te kunnen vinden, waaruit wij anderen dan kunnen veroordelen. Wat natuurlijk fout is, want die anderen zijn al net zo druk bezig om ons te veroordelen.

Weet u, dat dit zelfs geldt voor die ambonnezenkwestie? De ambonnezen veroordelen de nederlanders en zeggen :zij begrijpen niets van ons. Maar die ambonnezen snappen ook kennelijk niet veel van de hen veroordelende nederlanders en te samen begrijpen zij niets van de betekenis van een woord als democratie.

Het is duidelijk, dat er op die manier altijd wel problemen zullen komen. Wij moeten alles, wat er is, zelfs in de kosmos, leren aanvaarden, zoals het bestaat. Wat niet betekent, dat je een ieder en alles nu ook opeens aardig en lief moet vinden.

Er zijn altijd wel mensen, waar je werkelijk niet meer om kunt gaan, die je eenvoudig niet kunt aanvaarden. Verdraagzaamheid betekent, dat je hen dan zoveel mogelijk links laat liggen, maar toch het recht geeft zichzelf te blijven.

Je moet nu eenmaal aanvaarden, dat er mensen op aarde zijn, die anders leven en denken dan jij ook. Je kunt natuurlijk gaan probefen alles, wat anders is, uit te roeien, maar waar houdt dat op?

Geestelijk gezien betekent verdraagzaamheid, dat naast jouw weg, leven, denken vele andere persoonlijkheden, wegen en denkwijzen bestaan. Niet meer en niet minder.

Een mens, die dit weet, beseft ook al snel, dat hij in de wereld en het anders zijn van anderen geen houvast kan vinden, wanneer hij zijn eigen belangrijkheid door het verder scheppen van tegenstellingen zou willen onderstrepen.

Voor een mens, zeker wanneer hij in de geest komt, is niets

belangrijker dan een besef voor het feit, dat hij in feite onbelangrijk is.

Eerst wanneer je beseft ,dat je onbelangrijk bent, kijk je uit naar dingen en personen, die op dat ogenblik voor jouw van belang kunnen zijn.

Geestelijk is het aanvaarden van al, wat rond je is en gelijktijdig in harmonie komen met alles, wat voor jou betekenis heeft, de enige mogelijkheid om bewuster te worden en verder te komen.

In de materie geldt hetzelfde: je moet zoeken naar datgene, wat voor jou betekenis heeft en je ervaringen, het innerlijk in harmonie zijn met de wereld kan bevorderen. Wie geestelijk verder wil komen, moet niet proberen boven alle anderen te staan, moreel, geestelijk, status, of wat dan ook.

Vroeger waren er van die z.g. zuilen-heiligen. Zelfs Mark Twain voert er één op in een van zijn werken en noemt die dan sint Stylitus. Mijzelf kennende kan ik mij nog wel voorstellen, dat ik te zijner tijd op aarde terug moet keren om ook een soort zuilenheilige te worden.

Maar ik weet wel zeker, dat ik alleen boven blijf, tot eenieder er zeker van is, dat ik daar altijd vertoef. Dan zet ik in de plaats van mijzelf een etalagepop neer en ga zelf lekker tussen de mensen staan om te horen, wat zij over mij te vertellen hebben.

Geestelijk zou je ongeveer zo moeten reageren: Kom maar van je hoge standpunten naar beneden en luister liever, wat er alzo rond je aan de hand is. En dat dan op elk gebied.

Ik heb vrome en brave mensen wel horen leraren, dat je vooral zeer vergeestelijkt moet leren leven . Maar dat heeft soms gevolgen. In de omgeving, waar ik eens woonde, was zelfs een soort inrichting voor vergeestelijkt gestoorden.

Dat een geest geestelijk leeft, is begrijpelijk. Maar een mens, die in de stof leeft, voorhouden, dat hij geheel vergeestelijkt door het leven moet gaan, lijkt mij hetzelfde als tegen iemand, die twee benen heeft, zeggen, dat hij voortaan altijd op hetzelfde been moet hinken en net doen, of het andere er niet meer is,

Hinkelen is mogelijk een leuk spelletje zijn voor korte tijd, maar zelfs dan is het niet overal te doen. Ik zie u- of mijzelf- al tijdens het spitsuur door het midden van de stand huiswaarts hinkelen.

Wanneer u denkt, dat het toch niet zo gek is om een deel van je wezen te verloochenen, moet u toch de proef eens op de som nemen en die hinkdwang aan uzelf opleggen. Kijk dan maar eens wat er allemaal met je gaat gebeuren en let ook eens op, wat andere mensen over je zeggen, wanneer je hun gehele orde zonder meer in de war hebt gegooid, zodat zij in feite de rekening moeten betalen voor je eenzijdigheid.

Wanneer je op aarde leeft als mens, ben je geest en stof, wat betekent, dat je die twee delen van je wezen op de juiste wijze en als gelijkwaardig aan elkaar zult moeten gebruiken, want anders kom je niet vooruit.

Zeker, ik heb er vroeger ook wel eens anders over gedacht en mijn bewondering vooral gegeven aan hen, die vergeestelijkt door het leven hinkten. Nu besef ik, dat je zelf beide zijden van 't menselijke bestaan moet leren aanvaarden en juist gebruiken. Want pas de mens, die innerlijk evenwichtig is geworden, kan werkelijk begrip opbrengen voor een medemens en diens problemen.

Zoals je ook dan eerst begrip op kunt brengen voor elke geest. Want een mens is ook een geest, al is gelukkig het aantal spoken, dat op de wereld rond loopt, beperkt. Stoffelijke spoken bedoel ik natuurlijk.

Op het ogenblik wordt mij ingefluisterd, dat, al is dit niet geheel in overeenstemming met mijn eigen geneigdheid, ik toch enkele belangrijker geestelijke stellingen kort weer moet gaan geven.

Ik ben verdraagzaam genoeg om aan die dringende suggestie gehoor te geven tegen eigen lust in en kies dan om te beginnen maar eens dit punt:

Verdraagzaamheid is noodzakelijk, omdat alleen uit het besef van de veelheid een waar begrip van eenheid kan ontstaan.

Verdraagzaamheid wordt altijd weer moeizaam bereikt, omdat wij in die verdraagzaamheid ons voortdurend weer de gelijken moeten gevoelen van allen, ook van degenen, die wij veel liever zouden veroordelen.

Geestelijk is de eenheid, die uit het besef van de verdraagzame kan ontstaan, van het grootste belang. Hierdoor zal hij zijn krachten en weten kunnen vermengen met al, wat rond hem is en daaruit als vanzelf een wijdsere begrip krijgen voor de wereld, die hij beleeft, zowel als voor zijn eigen mogelijkheden.

DE volgende punten komen mogelijk niet zo heel erg verdraagzaam over. Maar indien u zich daaraan ergert, moet u maar denken, dat ook ik pas na mijn dood veel verdraagzamer geworden ben.

Veel mensen denken, dat je het leven in kunt delen in het toegestane en het niet toegestane. Deze verdeling is het enige, wat in het menselijk leven niet toegestaan zou mogen zijn.

Veel mensen denken, dat zij weten, wat goed en wat kwaad is. Van het kwade hebben die echter kennelijk vaak een verkeerd beeld, want juist het disharmonische noemen zij vaak goed.

Slechts zij, die weten, dat er alleen harmonieën en disharmonieën bestaan, die allen slechts beleefbaar zijn vanuit het eigen ik, zullen uit alle bestaansmogelijkheden steeds weer de juiste weten te kiezen en zullen daardoor datgene bereiken, wat voor hen het meest juiste, de werkelijke vervulling, kan betekenen.

Wanneer u in uzelf wilt afdalen, zo betekent dit, dat u de wereld achter moet laten. Maar als je de wereld blijvend achterlaat, blijft je niets meer over, waardoor je jezelf beter kunt leren kennen. Daarom stel ik: probeer jezelf te aanschouwen, zoals je volgens beste weten bent. Kijk dan naar de wereld en probeer te begrijpen, hoe je daarin, ondanks alles wat je bent, toch nog harmonisch zult kunnen bestaan.

Zoek nooit iets aan anderen te ontnemen. Dit heeft weinig zin. Je raakt het toch kwijt. Vooral wanneer je dood gaat.

Ik zal daarop niet te ver ingaan, maar ik heb in het kader van mijn geestelijke opvoeding enkele sterfhuizen mogen bezoeken. Ik kan met de hand op het hart verklaren, dat al, wat werd nagelaten, meestal nog geheel verkeerdelijk werd gewaardeerd ook, terwijl de overgegangene eigen belangrijkheid voor anderen ook al geheel verkeerd bleek te hebben ingeschat.

Mensen, die dachten, dat zij voor anderen niets betekenden, werden oprecht betreurd, terwijl mensen, die dachten, dat zij heel wat waren, onmisbaar voor anderen, bij hun verscheiden alleen nog maar een soort ex-menselijk chequeboek voor de anderen geworden bleek te zijn.

Realiseer je, dat je nooit terecht iets van een ander kunt nemen tegen diens wil. Maar wanneer je geeft, krijg je vaak voor het weinige, dat je geven kunt, erg veel terug. Want leven is en blijft een zaak van geven en nemen. Maar wanneer je dan ontvangt, is het een kwestie van aannemen, niet van ontnemen. En dat is erg belangrijk.

In onze menselijke en geestelijke levenssituaties moet ons geven voor ons steeds weer de basis vormen voor al, wat wij ontvangen. Eis nooit, dat je eerst eens zult ontvangen, voor je aan geven kunt gaan denken.

Voor ons bestaat de kosmos alleen vanuit onszelf. Op het ogenblik, dat wij niet allereerst onze eisen aan onszelf stellen, maar die richten tot de kosmos, tot de anderen, is het zeer waarschijnlijk enige tijd afgelopen met onze verdere mogelijkheden tot bewustwording.

Op het ogenblik, dat wij gaan beseffen, dat het door ons eigen werken is, dat de kosmos voor ons gaat bewegen en waarde krijgt, worden wij steeds meer één met de kosmos, waarin wij dan eerst werkelijk beseffen te bestaan.

En dit zijn dan naar ik meen voorlopig voldoende wijsgerigheden. Want wijsgerigheden zijn in kleinere ~~does~~ zeer verteerbaar, maar te grote hoeveelheden, ineens genoten, veroorzaken geestelijke konstipatie.

Wat trouwens voor gewone gerechten ook zal gelden. Ik vind een beetje kaviaar nog steeds een lekkernij voor een ieder op aarde, maar ik kan mij indenken, dat iemand, die in een zitting zijn derde pond begint te verorberen, in zich toch de wens voelt opkomen, dat vissen iets anders zouden leggen dan eieren.

Kortom: overdaad schaadt in alle dingen. Misschien is het voor een mens daarom wel zo belangrijk, dat hij de juiste balans vindt in zijn leven tussen het stoffelijke en het geestelijke.

Je moet als mens proberen je innerlijk evenwicht voortdurend te bewaren. Wat ook betekent, dat je niet al te veel met de geest moet gaan doen. Want te zeer opgaan in zuiver geestelijke zaken alleen voert tot een soort dronkenschap, die het je nog lange tijd later, wanneer je weer meer stoffelijk actief bent, het moeilijk zal maken je evenwicht te bewaren. Het gevolg is meestal een groot aantal botsingen met andere mensen en geesten, waarvan de gevolgen voorlopig niet te overzien zijn.

Geestelijke waarden zijn echter ook een belangrijk en kostbaar goed, zeker wanneer zij je niet van je eigen wereld vervreemden en gelijktijdig er toe bijdragen, dat je meer harmonie in jezelf vindt. En bovendien juister bestaat in de wereld, waarin je op het ogenblik nu eenmaal leeft. Ofschoon er mensen genoeg zijn, die in mij de vraag doen opkomen, of zij wel iets beseffen omtrent zichzelf en de wereld, waarin zij toch nog moeten leven.

Mogelijk heb ik zelf dergelijke fouten. Ik ben zelf toch heus wel een sociaal-denkend persoon. Maar ik vraag mij wel eens af, hoe het komt, dat bijna alle mensen schijnen te denken, dat de gemeenschap er is voor de eenling. Want op het ogenblik, dat de gemeenschap alles moet zijn voor alle eenlingen, is er geen werkelijke gemeenschap meer. Maar op het ogenblik, dat een eenling niet voor zichzelf alleen leeft, maar ook voor anderen, zonder daarbij die anderen eisen te stellen, ontstaat er iets, waaruit allen hun kracht ontvangen en waardoor alles mogelijk wordt.

Dit laatste is volgens mij zowel stoffelijk als geestelijk waar. Waaraan je dan ook volgens mij wel de konklusie moogt verbinden, dat je altijd zo goed mogelijk de boot in het midden moet laten.

Als Sinterklaas heb ik dat trouwens ook al moeten horen: houdt de boot zo lang mogelijk in het midden, dan kunnen allen je goed zien ... Overigens is de Sint mij zeer sympatiek. Ik ken geen betere figuur, die zo vals is in alle dingen, van baard en tabberd tot de achtergronden toe.

Toch zijn er gelovigen, die nog steeds denken, dat God je niet alleen liefheeft, maar je ook alles zal geven, wat je verlangt, als je maar trouw voor de schoortsteen je psalmen zingt. En dat wil er bij mij niet goed in. Zoals ik al tegen mijn broer placht te zeggen: Ik wil aannemen, dat God ons altijd ziet en ik kan mij zelfs voorstellen, dat hij zich zo nu en dan over ons bijna dood lacht, maar ik geloof niet, dat hij klaar staat om ons iets voor niet te geven. Want van iet voor niet ken je de waarde niet.

Trouwens, hij zei toen: Ach, wat hindert het. Wanneer wij de eeuwige zaligheid maar halen. En ik zei: of het zaligheid zal worden, weet ik niet, maar gaan doen wij binnenkort wel. En daar heb ik gelijk in gehad. Wat prettig is. Zelfs als geest vind je het, zelfs in een dergelijk geval, toch nog prettig, dat je gelijk gekregen hebt.

Maar dat komt waarschijnlijk, doordat wij in ons gelijk het bewijs denken te zien, dat wij toch nog niet zo dom zijn als een ander denkt. Maar op het ogenblik, dat je het halen van je gelijk belangrijker vindt dan al het andere, ben je in feite dommer dan iemand van de anderen zich voor kan stellen. Want het gaat er niet om, dat wij gelijk krijgen, maar dat wij juist zijn. En juist zijn betekent: harmonisch zijn.

Harmonisch zijn betekent op zijn beurt: verdraagzaam zijn en zo een eenheid vinden met al datgene, wat voor ons begrijpbaar en bereikbaar is.

Waarmede mijn betoog bijna een rondeel in proza dreigt te worden. Ik zal het er dan ook maar bij laten. Tenzij u mij nog iets zouwt willen vragen.

x Kunt u altijd blij zijn?

- Neen. Ik kan altijd harmonisch zijn, dit tot mijn verbazing. Maar blij zijn is toch weer iets anders. Ik heb b.v. een oom gehad - een fijne vent overigens - die pas werkelijk blij was, wanneer zijn buurman een strop had.

Daarom is harmonie volgens mij meer dan blijheid. Werkelijke harmonie is in feite het summum van geluk. En als je het summum van geluk beleeft, ben je daardoor zo in beslag genomen, dat je er niet eens meer blij om bent, want je gaat er eenvoudig helemaal in op.

x Kennen geesten soms enorme eenzaamheid, al leven zij in 'n sfeer met anderen?

- In de lagere sferen gaat het met geesten als met mensen: dan weiger je vaak naar anderen te luisteren en verwijt die anderen daarop, dat zij geen rekening met je houden. Maar wie harmonie bereikt met het al, zal nooit eenzaam zijn, hoe beperkt zijn wereld en mogelijkheden anderen ook toe zullen schijnen. En hiermede moet ik eindigen.

Goeden avond.

d.d. 9 september 1977

-0-0-0-0-0-